

tænkeligt og muligt, at noget Saadant kan være Tilfældet. Det vil erindres, at det Lovudkast, som ifjor blev vedtaget i dette Thing, og som gik herfra ind til Landstinget, blev modtaget der paa en alt Andet end velvillig Maade; det blev underkastet en overordentlig skarp Kritik, en saa skarp Kritik, at jeg troer, at man ikke let skal kunne finde noget Sideblykke dertil i nogen Sag, som fra Landstinget er kommen herind til denne Forsamling, og denne Kritik førte til det uheldige Resultat, at Lovforslaget aldeles blev standset i forrige Session. Naar man nu vil sammenligne den Kritik, der ifjor blev gjort gjældende i det andet Thing, med det Resultat, der iaar foreligger af dets Behandling, saa troer jeg, at man som Folkethingsmand nok er berettiget til at sige, at Udfaldet ikke ganske har svaret til de Forventninger, som man fra ifjor kunde være besejret til at nære. De væsentligste Anker, som dengang i Landstinget bleve gjorte gjældende mod det fra Folkethinget oversendte Lovudkast, kunne i Virkeligheden ogsaa gjøres gjældende imod det Lovforslag, som nu er vendt tilbage til os fra det andet Thing. Jeg troer, at man med Anvendelse af en gammel Talemaade kan sige, at det Nye, som er kommet til i Forslaget, er ikke godt, og at det Gode, som findes i det, er ikke nyt. Jeg finder det ganske naturligt, at man her oppfatter Sagen paa denne Maade, ikke just fordi man har nogen særdeles stor „Selvfølelse“ med Hensyn til det Forslag, der her blev udarbejdet ifjor, og det under et ikke ringe Tryk, og i hvilket man ingenlunde havde troet at have leveret noget Fulbendt, men fordi man nu seer, at der i Virkeligheden ikke har ligget saa stor Magt paa de Indsigelser, der ifjor bleve gjorte gjældende mod det her vedtagne Lovudkast, at man jo dengang meget godt kunde have ført Sagen til Ende. Men siden den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) gjør denne Betragtning gjældende imod dem, som dengang havde Deel i Lovudkastet, saa skal jeg til Gjen gjæld sige ham, at han paa sin Side synes noget at underbyrde Betydningen af den Sag, der her foreligger. Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg siger, at jeg har faaet det Indtryk af hans Foredrag, at han ligesom var

bange for, at der skulde stee nogenformelst Reform i Strafferetspleien, førend man overhovedet kom til den store gennemgribende Reform, der ligger for i det iaar af Justitsministeren forelagte Lovudkast. Jeg har haft en Følelse af, at den ærede Rigsdagsmand ligesom var bange for, at man skulde tage Vouketteren bort af denne forestaaende Reform ved at gjøre noget Smaat i Retningen af Offentlighed og Mundtlighed, og at denne Stemning saa paa Bunden af de forskjellige Ytringer, som han fremsatte med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag.

Jeg skal hentelede det ærede Things Opmærksomhed paa, hvorledes den historiske Oprindelse af dette Lovforslag er, thi det er ganske mærkeligt at see, i hvor kort Tid en ringe Spire kan voxe op til et saa mægtigt Træ. Det er ikke stort over et Aar siden, at den Tanke første Gang fremkom, at naar man reorganiserede Politiet, saa var det væsentlig nødvendigt at borttage den saakaldte Politidirektørens Protokol og sætte noget Andet istedetfor. Denne Tanke fremkom første Gang, efter at Sagen om Reformen af Politiet havde været behandlet i flere Aar, for lidt over et Aar siden i Borgerrepræsentationens Forhandling, af Politireformen, hvor der i sidste Dieblif blev indsat en lille Bestemmelse om, at Politidirektørens Protokol skulde falde bort. Dette mødte dengang en meget heftig Modstand fra forskjellige Sider, men det er gaaet saaledes, at den Steen, som Bygmesteren forstjød, i Virkeligheden er vozet op til at blive en Hovedhjørnesteen. Hvad der dengang alene var tænkt som et lille Supplement til hele Reorganisationen af Kjøbenhavns Politi, er nu vozet op til at blive noget aldeles Selvstændigt og for sig Bestaaende; Tanken er rullet frem som en Sneebold og er vozet op til at blive endog altfor stor, idet Lovudkastet, som fuldkommen rigtigt er bemærket fra forskjellige ærede Taleres Side, nu er gaaet ud over det Formaal, der oprindeligt var sat, nemlig at danne et uundværligt Supplement til Politireformen, og er blevet til et Forsøg paa en deelvis Reform af Strafferetspleien i det Hele. Det Væsentligste, som der ved denne Leilighed er stæet ud over den rette Grændse, er ogsaa efter